11010 262 ת המנדתית לוברוב נוב פיונסחות והב ברים מו שברישו של הוב אושם האו ברוצור ונבין יחרתוב לציור! פרב שלרוש הלפחות - סיבר כי רות הוא חשי החתי לפור שיול המופך רך בחיות המשור שונר מסוח. ומקום ניקרת השהת והעולב יישיינו וומנות בכורים שהעתצור ותפשם כל בפרטן הנוגנום ויהי וחל בר ... שוחרות הלך השיי בלה ביות בואכרה סל מישה בשמשבת רשל ב פיבוי אנו ציווים, ושעי הבוצל תלו ולכציונו שלב ם במת של שנות שמות שות בתור במור במור במור במור במור במור במור של או שבו שוני במו ובו בון ב מרב ו פרב לכיום: לשרחם לכב בישמום חלב מיו בששר לציור כל נישטי שרובת ומיםן שביי בלב כיסחת ביום "תו בישרון שין חת ל לידם מומדת בשותונובה ובעוק וכוח לוומי לכן דעו שנם בני הבע המענינות "לו תונבן כל בשום והדות .. איםר של בדוח שו הוי לו גיחת כיוון בתלת יא מבות בשו מהצברום במו בכנק של פגידכב" לכן חשור שו חל של "שם נשומן לב טמותה שישת למית ומנית , אל חיימה כיותר לריות ליותר על יוכר נוכ ושור ויות באו בעלב , ונוחד נהו א בפלבב לו מתני D אותן של הוונר לפותחלר במים המוצם להיים או הפועות המנימו למושוע [היחם הכו שושאם] ביות מספת לם עור חרף. לושתם ברם כן צוון דוליול וסכור שבישת הוב שושלם בשושבר ונדה שם ציור חרד כני שעוב שנתין נפות שהבן דולא שהו סען וצו ליינו " נום שול ולם. לשם גוחת הרו הכ שכולים געותם מיב בין אוק עקיושות העות או לו שהרו ל פיקר הצחת העולבתם מנראויוטו בשיות וחובה יושת ארות תורתו" וכן מנו מוטר במשונה בשל זכוייקופנוספקום צלב "שיין לורסין עינו לרום הענות של זו בר שבול נדון שיורום אדען באב לוויאלו צרק בשוא לעו ושרוב " וכן הנו מחבכם של בסקת רשור לבין שבל הי הנו נושוא נוצלו חלה מבנשלום הר בע מששל אואר ובירש ביבשן" לבת הרב דלש מסבי טוני לוותחל אומות יחובה טון חוב ברום העווו כל בול שוצוי שיקיועו) שלן מה שהרב שומום בעם קיות מעמצו והיצוע הנו מוכר ווברם לא בים בור חבר ע יאולו הכב נוסה כהן יספר כו ברושתו של הרב אונולת היא כעבים לים בשרחם ויטומלם דעתו והברשלר נרסומו לשות הישר נים יול סיון בו וצו ליונו "רדעון כלבו אול שלות שין הכוונה שיום לא ליות את בל העצות שלו שלות מעור ושות מעור ושות ודבר ל של נוק דוש חוש בשל שוחב דכו חרוב שיוח חוור שו לה עלי לבחו ול עווב בשלו שחות לדכור על שלו בחול שום על כש נות ול "ורבי שקר הצרות צום לפית לב לם שחנלו ורבונו לרימס לכל ה". והוב ניב נבן מבר שביעו נחתה הצועולם "הוב הגוחת שבמעו רובם כלם ותובצים ברוב לברוב כיבודות גם לבנו בנוחת שדה יושמו לייצול פישו ביושונו נך ליוחר בשוחת חוד יום לחובצ ביהופיות שלכי האוור יו לכל אותם " מהמער בגברי ביב שיבר כל דל שמפון בכתב שלשיר מיר הותנור ולוש אם שבר דפיות וכן ריב בברם שדם סשנום ומידם והידם על ות לווות שור באחור בצברי הבחום בו בות בווורעור בל מוח בום מוווים ולים בוווים ולים בוווים בל מוחות בל ביווים בות ביווים בל ביווים בכסי עהים עול האעיר לשל שלר שודה משר בהן וסכים דם דיתו של הוב שמעום. לים סימם פינים ל הב ברים אתב חלברוער יניתו יבלרוא פרית שבו ,דוב דילול שון יבליחם ביומבולות מוד וסר נבן ימובלה הד אוכבר אור מאליבת הל נוצר בשל ניבי ניונאת אנם הצור, בעשות ל בחב שצו הרוב לוחר עובאת את חביפת עבון ל הכן ביני נולו ב) בשור ושו הם כ בי חר ב אוד ל במה כיספם ודוב כך אם ולון חיומת היכביב [מימים] - רך ינוסו הדבדונום] הרב שב בכן וכוב אשלים ט שבע בחוול ערוב העלות בסול השר מבל לכיות ובילי ולבו חשו בלוף הציר רך יוניםו הוב פרים ובוק בול דציעול כל לס הווער

30

: ve ph

על א) ראבים , אי משו משות , לנות אישת פרן וך חלבה ול כן נקשונים אניו שבבל ישלכם שנהג אחר מבושור בפן העני בפנין עונפת וחיב מוכן צה או התקל בתוב קחלות ומא ולין ביוני לבו בדין העני.

בן אים ומני בלב שלבת הראבים אין חיקל לתקת ופין ספיבוי ברכולת ליסול לכל שבר ותרוב החתוב אין האונין.
רוצו מכיר בתני ל בעוב לבינ צפי פין ל ותקלה בשוד תקלות לכן ום רק אוברות את וכצו בין האונין.

של תוספות יבאתת כל אה דל , לה "ני לו של הל ל לושה" ל ול לוער שמה שמות בדיך בד ל שלוא לב לוער מוספות העו בל ל לוער אוני ולוער מוספות העו בל ל בנויות ביו של ב בליק מון ועיב מחופ ביו מוספות העו בל ב לוער מחופ בה לבליק בו אקל הוא אין אות האונות, וק אוטה גמוט איל אולו ביו משל הוא אין את מוסף לל אוני והר אין שת ביב לל ל

לשש ברב למה הורסיון , חשמת רשלן שוחד לל בן איב אינוע וכלים למנד כפני אנת החנה לתן את בנון [בען חד מבה למיר אנווים אנווים אנווים ולחן ושוח והורס לשיב הקבה להנו ברובה בחשוקה מינה בוך - אין למני בתן בו שהקבה ליתן ברובה בחשוקה שום לשובה רשוי לעוב - בדבר התמולות היותה רך אל העובה א העתמיד הנוכן אננים שקלים של הכן בין ל העובה

התישות חלק שני ו בשל ונצהרים לשל ביור חלק ויהי חלין שנהל ל בר אותו לחליר לידה ליוחד למהי את פיטוריע בין ביות שיים בשתם של ונציחים לפין חלים ביות למהי את פיטוריע בין ביות של ביות של היים של היים של היים את היים את

23

20

12 she smo

יישן כן בציאה החומונה חובו - בכב שוחל אישלין הת נים בר וובל, הב שול ונילי ווא בנייב השניי הנים - בה מתבי יובי הרב יובים שלהם

35 פרום בול א אישר הו לבית התנונה כבן אי בלצו העווית ביועת בלון בעיר או שונים בלת מבית בשירליו ביוער מיות מכיו

א הרב איעולים יוציה בנפעת ביוב לבו המטוי הייות בעור, ותוה מת הב כן חוץ א באוואר אוב הע שיון בכן ברים ול
בעווית אות איי ביו שיות הייות בבתובה ביוער הייות ביוער הוב בעור מיות ביוער ביוער אבו ביוער שיון בכן ברים ול

אב הכל שונ אף אהצגר שובה הכן הלבסקימו (מו שוה וח דריים הוא בקום הכן דיים)

א בעשערו שונח מוצו ויאוחלני ומיעם ללת מהותל ביחודה לבור בר תוכל."

HEID IN DENT משרואות עום לו י הום יש נפות גו לכני אקות הנון סכומי שוצון הגויים בחר הומישור אותור אותום לכנית המו אליו נששר להרינוניור או כופן על היעה לריבול למלה ניצוקא משים פליה וער צובן שכוכה [צי בן מופה ברוחת בחול ל במופר לבונה נוצע און אמרות מל מנות לכול לשים בנתי לעתר בניתונידן טער בחת אינור בציור לשים פל -כונינן לוה - כונים של המל לרשירה נגנות שישרפית בו אהבל מוקן השומו לי ביר לתנח רקן סכומוי. ב כב שרום בון - שמרו פולד ניתן לרבית בן צל הכול 5 יו והתקיע ששותן איחה בחומת עותן (שוים שוש, ואחר יל חוב מבן את השל ונות לכנ" ולתדוב לכני חרות מנן סלמר אל ביל - לו מחר הום ים רפית נג כין ששונה" ומחנים להתחסר יחי שנים ובלין תחפר יחי שם לית לך מצונו מפו" - הן מתות זות יקורה פונן ההתנוב אבלון ויפן הות נבים את המו לתר עו אך צובניו בהויק זובר בעו עדין את תקת בסוםי עק פטווע ען בלחד econocione schiper schipe con es sich pour a ses pour es 1) - ment sent es au vire se con es con sich pour sent ב ולה לשינו "ולפרו בל ל מון בכי בן לוך לינוך כן מביר בינו (בשרים בשונ) וכן מדיר ביתיעו -ניתולמו צרמבם השין שם נבית בשל ומלפני הרצור בשנת ושוב שלי נין ברט שווה נפצור בתבו לבנו לר" - ושת מין שוריען איום שמהו ויונן בבסיונק ל כחלי בירווכל ליוי כן הוא ממני שת התקוב און אצו אשו מושב בות קלות יישל מון לעום לו הבחנון ליה נווכו שת הול א רומיב ובנרו צילה כי לפני מבחרבון כבירמו לו בשוניבן לבחת בו בנונת בוים כוי בנו וזמן א אולק וושרוב וביר וביום דבים שמים שה מהכב ליוכים למני בייתולב זו אב גרלוו מבכן בחובה מין למול מימות חימות לו ביו לבין ופור שבחת בן כאומן לע מבלי" הוא בון המשוב צב במת התור וחקור חלב דר ל שלת (מונוליו") ובן שלך שבוראן משבות מובות פל צב בה בים בים לים ולו" 15 צ) מש כושבב - נכבו של ושי סבר חומו שלכיע ול חלי נכו פק באעב ולב צלב וששעה של פתני וומיץ פן דו בחד בשעין סיבום ביינים לב כתי ביינים ל, התכם, ביל והי ני ורבי בייבות בגובת התלובה בתיול בבו בוב לבון וינובי ביילו ובנו להנחר אם בת פורית-שלו רעו סכו הלי מכ הכיקה לחון בכו שלו נתן לוכות נו בשות שומלי לב לבין הגעי ולא מוקית חבן סכושי וכמו לבה אן כמית נו למי הרקור. ימוו אושר "ול לב ימו ל כבוים, איב יוצר חוב לומר בתקן הכול לבים בשיות מאוני אים " במיב לכל לו מחום בחלוושה לביה כך ברובל בם שב החל שמורם באחר ק כרון המו (מו מישיונו או לו ברוב חים) אן דות בנכרי רבע חנום) ישה מום בשבר שלפני חיקוב לו הור ניתן לפנינון לו לישור " מות ביו פוצות שבון שיר הנו [מו דושה העוכמים . . יחקט שים אתשיחום ל כוקוו" -עובן דולם ל מונו לוו הייתה ניות לג ומכדע שבנו עון בהתקוב לו קמה נכית וג שלו הכקים (דושן. של בלבי כמי שרומתון סניטוי חשה של דלב חליון שירומים נפת שוניות ושם ואל ניות וויות וויות וויות וויון וויון וויון הרות בי בי שווים אשיב הניכל מבים שונים ליוני ושבים ליוני שווים ול מישים בכין מושב בישור בשוור ביו לוונים אל ביושה או ביושה ליונים אל ביושה ליונים ליונים אל ביושה ליונים ל נא לכתכנו כחותכווחל אם הצבעו לחחום לו הכרו היה יוה שולו ומכור ותחת חל ובשתחת האוכם כם החוב ל החוב ל חוד או בישת הרמבה אין מבשרה לפביות בל לו נבין החלות בנו נבין התונה כם הרובה - של הוא מבוב שיון תביות בו באות שונה שלי לפני מצות תנו פניחוי . סיתם: צבי האעור מואנרו ל פחם וומרוק שנסה לנתו אות בכרו החרעם לכל ולתת חשובה אחוב, בחי וומנוב לידן בליתה אחתה של הניצו עותרת ביוור בנסיבת היילעות [נגם המשלעי והיינו א מור נותן לקחל ביות גם בוושר לאור בום היב נותן לבחת יביו בל לםי בנילוני ן נכון ספים, יחות שנות שמות שבו שון שוקה נם וויציו נוסים וננור עד מול נגלע נכו פנוטי שו זב מימים [ע נפל" 1×1 3210

13 2/100 2 CND

36